

Návštěva z vesmíru přilétla na zem,
buď je to pravda nebo jsi blázen.
Vidíš je před sebou, tuhne ti krev.
Všichni jsou krásní a ty jsi zjev.
Sedáš si do křesla s velkými kolečky,
ulítáš s nima do nebes.
Kolem te prohání pesáček ovečky
a vedle tancuje nahatej Harapes.

“Dávaj mi smotanec, je plnej trá..., vylézám skrz žebřík na kosmol
od’.
Svlíkaj mě donaha, chtějí si hrát. Bojím se selhání, strom nech
ce stát.”

No tak ho podepři, tak přivaž drát!
Mimoni berou tě na chvíli za ruku,
tančíte pod vlivem Wolfgang A. Mozarta.
Z hlavy ti strhávají barokní paruku,
můžeš si vybírat vlastního amanta.
Vteřiny hádaj se, jestli jít dopředu,
anebo zastavit a zůstat stát.
Mimoni nevědí, že umíš koledu,
ze který budou se už vždycky smát.